

Ὅς ἂν τολμήσῃ τύπτειν πατέρα ἢ μητέρα
ἢ πατέρα ἢ μητέρα τούτων,

πρῶτον μὲν βοηθεῖτω ὁ προστυγχάνων,

καὶ ὁ μὲν μέτοικος ἢ ξένος βοηθῶν
καλεῖσθω εἰς προεδρίαν τῶν ἀγῶνων,

μὴ βοηθήσας δὲ φευγέτω ἀειφυγίαν ἐκ
τῆς χώρας·

ὁ δὲ μὴ μέτοικος βοηθῶν μὲν ἐχέτω
ἔπαινον,
μὴ βοηθῶν δὲ, ψόγον·

δοῦλος δὲ βοηθήσας μὲν γιγνέσθω
ἐλεύθερος,
μὴ βοηθήσας δὲ τυπτέσθω ἑκατὸν πληγὰς
τῇ μαστίγι.

Ὅποιος τυχόν τολμήσῃ να χτυπήσῃ τον πατέρα (του) ἢ την
μητέρα (του) ἢ τους πατέρες ἢ τις μητέρες τους,

πρῶτα πρῶτα να σπεύσῃ σε βοήθεια ο πρῶτος τυχῶν.

Και ο μέτοικος ἢ ξένος, αν βοηθήσῃ,
να καλεῖται σε τιμητικὴ θέση στους αγῶνες,

αν, ὅμως, δε βοηθήσῃ, να απελαύνεται δια βίου (για ὅλη
του τη ζωὴ) ἀπὸ την χώρα.

Κι ὁποιος δεν εἶναι μέτοικος, αν μεν βοηθήσῃ, να
επαινεῖται,
αν ὅμως δε βοηθήσῃ, να ψέγεται.

Και ο δούλος, αν βοηθήσῃ να γίνῃ ἐλεύθερος (να κερδίσῃ
την ἐλευθερία του),
αν ὅμως δε βοηθήσῃ να δέρνεται με ἑκατὸ χτυπήματα με
το μαστίγι.